

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823201113
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8823201113.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. D. XXX/X, XXX XX B. C., proti žalovanému: Silverside, a. s. v konkurze, so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 50 052 560 zastúpený: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 807 915, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

7

3Csp/13/2023

1. Žalobkyňa podala na Okresný súd Vranov nad Topľou dňa 2.7.2018 žalobu, ktorou sa domáhala proti žalovanému určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 4107718678 zo dňa 24.01.2017 a návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a tiež určenia, že zmluva o úvere č. 4107718678 zo dňa 24.01.2017 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná pre neprijateľné zmluvné podmienky.

2. Rozsudkom z 7.11.2022 č.k. 3Csp/99/2018-213 tunajší súd výrokom I. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 410718678 zo dňa 24.01.2017, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná a výrokom II. žalobu žalobkyne čo do zvyšku vylúčil na samostatné konanie, v ktorom konaní má byť rozhodnuté aj o trovách celého konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2022.

3. Z výpisu z obchodného vestníka č. 187/2022 zo dňa 29.09.2022 mal súd preukázané, že uznesením zo dňa 22.09.2022, sp. zn. 31K/25/2022, Okresný súd Bratislava I vyhlásil konkurz na majetok úpadcu Silverside, a. s., IČO: 500 525 60. Dňa 5.5.2023 bolo v Obchodnom vestníku č. 85/2023 zverejnené rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.4.2023, sp. zn. 31K/25/2022, ktorým bola do funkcie správcu úpadcu Silverside, a. s., IČO: 500 525 60 ustanovená spoločnosť UBC 2020 k.s.

4. Podaním z 25.7.2025 žalobkyňa vzala späť žalobu vo zvyšnej časti, teda o určenie neplatnosti zmluvy o úvere z 24.1.2017.

5. Žalovaný vo vyjadrení z 12.8.2025 uviedol, že súhlasí so späťvzatím žaloby.

6. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. V zmysle § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. V danej veci bolo predmetom súdneho konania určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o čom bol tunajším súdom právoplatne rozhodnuté dňa 30.12.2022 a naďalej po vylúčení na samostatné konanie ostal predmetom konania nárok žalobkyne na určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane trov celého konania. Z obsahu spisu (ako aj obchodného vestníka) je zrejmé, že na majetok žalovaného bol dňa 30.09.2022 vyhlásený konkurz.

10. Úlohou súdu tak bolo zaoberať sa otázkou, či z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného počas súdneho konania môže vo veci konať resp. či je súdne konanie prerušené s poukazom na ustanovenie § 47 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (odhliadnuc od toho, že na čl. 195 a nasl. spisu sp.zn. 3Csp/99/2018 sa nachádza súhlas správcu s pokračovaním v konaní). Táto otázka sa musí podľa názoru súdu posudzovať s ohľadom na predmet súdneho konania, pretože pokiaľ by predmetom konania bol majetok podliehajúci konkurzu, ktorý tvorí konkurznú podstatu, tak by bolo konanie prerušené. Predmetom sporu, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté, ostalo určenie neplatnosti zmluvy o úvere, preto sa takéto konanie netýka majetku úpadcu – žalovaného, ktorý podlieha konkurzu. Z uvedených dôvodov tak vyhlásením konkurzu nedošlo k prerušeniu súdneho konania, pretože v tomto súdnom konaní sa výlučne posudzujú okolnosti uzavretia predmetnej zmluvy a jej platnosť resp. neplatnosť prípadne bezúročnosť úveru. Rozhodnutím súdu o predmete žaloby tak nemôže byť nijakým spôsobom ovplyvnený majetok žalovaného, ktorý podlieha konkurzu, pretože v tomto konaní je predmetom výlučne posúdenie zákonnosti uzavretia uvedenej zmluvy a nie samotný nárok z nej. Z uvedených dôvodov ako aj s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. tak správca konkurznej podstaty nevstupuje do súdneho konania namiesto úpadcu a súd tak môže konať s úpadcom, ktorý nestratil právnu subjektivitu (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/71/2018 zo dňa 24. 04. 2019). Okrem toho je potrebné uviesť, že v obdobnej veci aj Krajský súd v Trenčíne, sp. zn. 6CoCsp/24/2022 zo dňa 29.11.2022 rozhodol v súdnom konaní o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako aj neplatnosti úverovej zmluvy o podanom odvolaní, hoci v tom čase už bol vyhlásený konkurz na žalovaného. V tomto konaní tiež konal s pôvodným žalovaným a nie so správcom konkurznej podstaty.

11. Súd obdobne poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.02.2015 č.k. III. ÚS 710/2014-35, ktorý sa v zásade týkal právne a skutkovo obdobnej situácie, keď všeobecné súdy vo veci nekonali z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného. Predmetom konania bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, v ktorom súd preskúmava postup a rozhodnutie rozhodcu alebo rozhodcovského súdu. Ústavný súd konštatoval, že nároky sťažovateľky v konaní na zrušenie rozhodcovského rozsudku nie sú majetkového charakteru, preto napriek vyhlásenému konkurzu na majetok žalovaného nič nebránilo tomu, aby všeobecné súdy rozhodli o žalobnom návrhu sťažovateľky (obdobne pri nároku nemajetkového charakteru napr. I. ÚS 158/04).

12. Súd tak bol v tomto konaní povinný pokračovať, toto nebolo zo zákona prerušené a musel konať s pôvodným žalovaným a nie so správcom konkurznej podstaty.

13. V danej právnej veci žalobkyňa zobrala žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere späť v celom rozsahu, avšak po prvom pojednávaní vo veci, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby žalobkyne súhlasil, súd preto konanie o žalobe podľa citovaného ustanovenia zastavil.

14. Nakoľko rozsudkom z 7.11.2022 č.k. 3Csp/99/2018-213 tunajší súd vylúčil na samostatné konanie aj rozhodnutie o trovách konania, súd musel o trovách celého konania rozhodnúť v tomto konečnom rozhodnutí.

15. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

16. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. Podľa § 256 ods. 1 zákona CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Ohľadne nároku žalobkyne o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, preto jej ohľadne tejto časti konania patrí nárok na priznanie náhrady trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

21. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na určenie neplatnosti zmluvy o úvere, z procesného hľadiska v danom prípade nepochybne zavinila zastavenie konania žalobkyňa, nakoľko vzala žalobu o určenie neplatnosti zmluvy späť bez vecného dôvodu. Žalovanému tak v tejto časti konania vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania.

22. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania, súd posúdil určovaciu žalobu žalobkyne ako jeden celok, pričom procesný úspech strán sporu vyhodnotil tak, že úspech každej zo strán je v rozsahu 50%. Vzhľadom na uvedený rovnaký čiastočný úspech oboch strán sporu súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Aj v prípade, že by súd určovaciu žalobu žalobkyne (ktorá sa týka toho istého záväzkového vzťahu) vyhodnotil ak žalobu o dvoch samostatných nárokoch, žiadnej zo strán by nemohol priznať nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k nároku, ku ktorému mala v konaní plný úspech. Pokiaľ ide o žalobkyňu, tejto žiadne trovy z obsahu spisu nevyplyvajú, od poplatkovej povinnosti je zo zákona oslobodená, pojednávajú sa nezúčastňovala, právne zastúpená v konaní nebola. Na výzvu súdu z 8.8.2025, či si uplatňuje nejaké trovy konania, s upozornením, že v opačnom prípade bude mať súd za to, že si žiadne trovy neuplatňuje, nijako v stanovenej lehote nereagovala. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli a ani jej zo spisu nevyplyvajú, súd je toho názoru, že nemá nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k tej časti nároku, ohľadne ktorého bola úspešná, a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018.

24. Pokiaľ ide o procesný úspech žalovaného v časti, ohľadne ktorej bolo konanie zastavené, súd je toho názoru, že uvedený prípad spĺňa podmienky potrebné pre aplikáciu § 257 CSP pre nepriznanie trov.

25. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto

dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

26. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010).

27. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto, ak zobral navrhovateľ návrh späť, zásadne platí (ak sa nejedná o prípad uvedený v § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.), že zaviniť zastavenie konania a je preto povinný uhradiť odporcovi jeho trovy. (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.10.2008 sp.zn. 5 M Cdo 12/2008)

28. Zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska, a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto, ak žalobca zobral žalobu späť, zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť žalovanému jeho trovy. Pri rozhodovaní o trovách konania je tak právne významné len to, ktorá zo strán sporu zaviniť zastavenie konania, čiže dôvod, pre ktorý vzal žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby úhrada žalovanej sumy (alebo splnenie iného žalobou uplatneného nároku) žalovaným po podaní žaloby, zastavenie konania zaviniť žalovaný. To však platí len vtedy, ak žalobca v späťvzatí žaloby preukáže, že žalovaný splnil po podaní žaloby uplatnený nárok. V ostatných prípadoch zaviniť zastavenie konania žalobca a znáša povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v spore vznikli žalovanému. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Ob0/12/2018 z 20. 11. 2018

29. Výnimku pri rozhodovaní o trovách konania predstavuje ustanovenie § 257 CSP, ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliadne na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti. Môže tak dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (viď. uznesenie Ústavného súdu SR z 08.12.2011, sp. zn. II.ÚS/563/2011).

30. Z IV (s. 64): Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všimnúť si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

31. Účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, nemožno s odvolaním sa na § 150 (teraz § 257 CSP) nepriznať náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania v určitom druhu nároku. Jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R 34/1982).

32. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 OSP treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 OSP (§ 257 CSP) sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (Rozsudok NS SR, sp. zn. 3M Cdo 5/2006).

33. Aplikácia § 257 Civilného sporového poriadku pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sice sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu v konaní, príslušný súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Takéto rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Rozhodovanie o trovách konania je v podstate druhotným aspektom konania, preto z pohľadu ústavnoprávnej udržateľnosti rozhodnutia nepovažuje za nevyhnutné, aby všeobecný súd za každých okolností poskytol stranám v konaní priestor, aby sa vyjadrili k potenciálnej aplikácii § 257 Civilného sporového poriadku. (uznesenie Ústavného súdu SR zo 6. 6. 2019, sp. zn. II. ÚS 113/2019)

34. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, pričom nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (porov. rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. III.ÚS 292/07, I.ÚS 303/12).

35. Otázkou aplikácie ustanovenia § 257 CSP sa zaoberal aj NS SR v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/102/2017 z 31. júla 2017, v ktorom uviedol, že zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. V súvislosti s požiadavkou dovolateľky na nepriznanie náhrady trov dovolacieho konania protistrane aj pre dôvody hodné osobitného zreteľa dovolací súd poznamenal, že ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP).

36. V predmetnom prípade v tomto konaní súd rozsudkom z 7.11.2022 č.k. 3Csp/99/2018-213 určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 410718678 zo dňa 24.01.2017, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná, čo odôvodnil tým, že v prípade záväzkového vzťahu medzi stranami sporu ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že ak žalobkyňa chcela uzavrieť zmluvu o úvere, musela uzavrieť aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Súd ďalej konštatoval, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere a dohody o zrážkach zo mzdy súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku a neodbornú starostlivosť dodávateľa. Uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy sa podľa záverov právoplatného rozsudku súdu žalovaný snažil vyhnúť posudzovaniu jednotlivých nárokov z pôvodnej zmluvy o úvere a postup žalobcu popísaný vyššie súd označil za nekalú obchodnú praktiku. Súd dohodu o zrážkach zo mzdy posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka a považoval ju za neplatnú.

37. Žalovaný teda porušil právo spotrebiteľa tým, že v záväzkovom vzťahu so žalobkyňou použil neprijateľnú zmluvnú podmienku a postup žalovaného pri vzniku tohoto záväzkového vzťahu súd označil za nekalú obchodnú praktiku. V konaní tak bolo preukázané, že to bol práve žalovaný, ktorý v danom právnom vzťahu medzi stranami sporu závadne konal. Žalovaný síce nezavinil zastavenie konania, avšak svojim závadným a protiprávnym konaním (o čom bolo právoplatne rozhodnuté) zavinil, že sa žalobkyňa vôbec dostala do postavenia a do situácie, kedy musela svoje práva ako spotrebiteľka aktívne uplatňovať prostredníctvom súdneho konania.

38. Vzhľadom na tieto skutočnosti, súd vyhodnotil vyššie uvedené a domáhanie sa nárokov žalovaným v danom právnom vzťahu v rozpore s dobrými mravmi resp. za využitia nekalej obchodnej praktiky a použitia neprijateľnej zmluvnej podmienky v rámci záväzkového vzťahu medzi stranami z 24.1.2017 (o čom bolo právoplatne rozhodnuté), za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP a nárok na náhradu trov konania procesne úspešnému žalovanému proti žalobkyňi, v časti ohľadne ktorej došlo k zastaveniu konania, nemohol priznať. Súd má za to, že z právoplatného rozhodnutia vo tejto veci je zrejmé, že žalovaný v danom právnom vzťahu závadne konal, keď použil neprijateľnú zmluvnú

podmienku, nemôže preto profitovať (vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania) zo situácie, že spotrebiteľ voči nemu vzal žalobu o určenie neplatnosti zmluvy späť.

39. V tejto súvislosti je tiež potrebné poukázať na Rozsudok Súdneho dvora z 21. marca 2024 vo veci C-714/22, v zmysle záverov ktorého Článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že: bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje uložiť spotrebiteľovi povinnosť znášať časť trov konania, ak v nadväznosti na konštatovanie neplatnosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej nekalej povahy sa jeho návrhu na vrátenie súm, ktoré boli na základe tejto podmienky zaplatené bez právneho dôvodu, vyhovel len čiastočne, pretože je prakticky nemožné alebo nadmerne ťažké určiť rozsah práva tohto spotrebiteľa na vrátenie týchto súm.

40. Uvedené je v súlade s judikatúrou Krajského súd v Prešove, ktorý obdobný názor na neúspech spotrebiteľa, aplikovateľný aj na daný prípad, nakoľko bolo právoplatne rozhodnuté, že v danom právnom vzťahu sa porušení svojich zákonných povinností dopustil práve žalovaný ako dodávateľ, vyjadril vo viacerých rozhodnutiach (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/4/2022 z 28. 02. 2022, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.5CoCsp/29/2022 z 18. 10. 2022, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18CoCsp/15/2022 z 24. 11. 2022 rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/31/2023 z 30. 11. 2023, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/24/2023 z 19. 12. 2023).

41. Nakoľko pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 257 CSP treba prihliadať na pomery všetkých strán sporu a treba zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka, súd prihliadol aj na pomery na strane žalovaného. Nakoľko ide v danom prípade o právnickú osobu, je možné jednoznačne vyhodnotiť, že zníženie majetku žalovaného výnimočným nepriznaním náhrady trov právneho zastúpenia, by nemohlo v žiadnom prípade ohroziť existenciu tohto subjektu. V majetkovej sfére žalovaného nedôjde k značnému úbytku a nepriznanie trov právneho zastúpenia tejto strane v predmetnej veci bude mať zanedbateľný dopad na jeho celkovú majetkovú situáciu. Navyiac sa tento subjekt nachádza v konkurze.

42. Naopak žalobkyňa, ktorá je fyzickou osobou, môže potenciálne existenčne ohroziť aj pohľadávka na náhradu časti trov konania v danej veci.

43. Navyiac súd zohľadnil aj postoj žalobkyne v konaní, ktorá po výzve súdu nechcela pokračovať v konaní a ďalšom navyšovaní trov konania, pričom súd prihliadal aj na tú skutočnosť, že po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného, žalovaný deklaroval, že došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalobkyňi, preto zo strany žalobkyne nemusí byť ani záujem na určení neplatnosti zmluvy, pokiaľ nový veriteľ si neuplatňuje voči nej žiadne nároky z tejto zmluvy a pôvodnému veriteľovi (ktorého žalobkyňa žaluje v tomto konaní) už pohľadávka nepatrí.

44. V závere je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ súd vymedzí hypotézu právnej normy § 257 CSP správne, nemôže byť jeho rozhodnutie v rozpore so zákonom, a to ani v prípade, že neboli vzaté do úvahy iné okolnosti, ktoré strana sporu považuje za podstatné. Na uvedené by bolo možné prihliadať a uvedené pri aplikácii ustanovenia § 257 CSP by bolo možné posudzovať len v prípade, že by tieto úvahy boli celkom zjavne neprimerané (napríklad by zohľadňovali skutočnosť, ktorá sa nijako k predmetnému zákonnému ustanoveniu nevzťahuje). (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/103/2018 z 19. 09. 2018).

45. Nakoľko bola zistená existencia vyššie popísaných dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, súd dospel k záveru, že by procesne úspešnému žalovanému, pokiaľ ide o zastavenie časti konania, aj v prípade, že by súd určovaciú žalobu žalobkyne vyhodnotil ak žalobu o dvoch samostatných nárokoch, nemohol priznať nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyňi.

46. Nakoľko súd vyhodnotil, že ani jednej zo strán by nemohol priznať nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k nárokom ohľadne ktorých boli v konaní úspešní, rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

2

3Csp/13/2023

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.